

İlahi Rahmetin Parıltısı

– fuatturker · 03 Eylül 2012

İnsan, Rabbine ne kadar yakın ise, O'nun güzel isimlerinin üzerindeki tecellileri de o kadar fazladır. O'ndan kendilerine güzellik geçmiş bulunan kullarının ruhlarındaki o güzellik dışarıya yansır, çevresini aydınlatır.

“Bütün validelerin şefkatleri, rahmet-i İlâhiyenin bir lem'asıdır (parıltısıdır)” diyor Bediüzzaman. Özellikle de annelerde Allah'ın Rahman, Rahim, Rauf gibi şefkat ve merhamet ifade eden isimleri tecelli ediyor. Her annede bu tecellileri görebilmek mümkün. Her annenin kalbi çocuğuna karşı şefkat ve merhametle coşuyor.

Merhametlilerin en merhametlisi Allah, her bebeği son derece korunaklı, sakat kalmayacağı, acı duymayacağı bir yere; anne rahmine, ona hiçbir zarar gelmeyecek şekilde yerleştiriyor. O İlâhi rahmetin tecellisiyle anne de daha doğmadan çocuğunu şefkatle sarıyor, koruyor, gözü gibi sakınıyor. Doğduktan sonra da şefkat kanatlarını üzerine geriyor. O munis kadın, çocuğuna yönelik bir tehlike durumunda ise adeta aslan kesiliyor. En şiddetli özveriyi gösteriyor, kimi zaman kendisini feda ediyor.

Hız. Peygamber(asm) bir gün ashabına, “Bir anne sevgiyle öpüp kokladığı yavrusunu ateşe atar mı hiç?” diye soruyor. Ardından, “hiç şüphe yok ki Allahu Teâlâ kullarına karşı annenin yavrusuna olan şefkatinden çok daha şefkatli ve merhametlidir” diyor.

“Merhamet etmeyene merhamet olunmaz” buyuran Peygamberimiz(asm), merhamet duygusunun en fazla çocuk sevgisinde ve onlara gösterilen şefkate görüldüğünü belirtiyor. Öyle ki; “Yâ Resulullah, siz çocukları öper misiniz? Biz onları öpmeyiz” diyen Bedevî'ye, “Allah senin kalbinden merhamet duygusunu almışsa ben ne yapabilirim?” buyuruyor.

Sevgi ve paylaşmak en yakınımızdan başlar. En yakınımız çocuklarımızdır; paylaşmak sevgi, saygı ve merhametle olmalıdır. Resulullah(asm), etrafındaki kişilerin cehalet, art niyet, ön yargı, kötü ahlâk ya da zalimlik nedeniyle sergilediği kötü davranışlarına karşı onları doğruya yönlendirme ve ıslah etme yolunu seçer. Kapsamı oldukça geniş olan din eğitimi konusunda bizler için en güzel örnek, Peygamberimizdir. Şöyle ki;

Küçük Mahzure dışarıda arkadaşlarıyla oynarken müezzin taklidi yaparak, alaylı bir şekilde ezan okuyor. Oradan geçmekte olan Hız. Peygamber(asm) çocuğun yanına gidiyor; “Haydi bir ezan da bana oku!” diyor. Mahzure ne yaptığının farkına varıyor, pişman oluyor ve utanıyor. Ama bütün gayretini göstererek ezan okuyor. Birkaç yanlış dışında Mahzure güzel bir ezan okuyor, Hız. Peygamber yanlışlarını düzeltiyor. Sırtını sıvazlayıp: “Mübarek olsun!” diyor. Mahzure şaşkın, kızılmayı beklerken şefkat ve lütuf görüyor,

dahası bir de dua alıyor.

O, resul olarak gönderildiği toplumda kız çocuk doğduğunda cahiliye erkeklerinin yüzleri karanlık bir gecenin parçalarına dönüşürken, hatta kız çocukları diri diri toprağa gömülürken, kızını Mekke sokaklarında omzunda taşıyan merhamet peygamberidir. Ona dair her kıssada bizler için önemli dersler vardır. Kadın, erkek, anne, baba her Müslüman için örnek kişiliktir Peygamberimiz(asm); O, yolumuzda ışıktır. Allah, O'nun kalpleri imana ısındıran ve Kur'an ahlâkına yaklaştıran sevgisini, ince düşüncesini ve şefkatini kalplerimize rapdetsin, o "İlâhi rahmetin parıltısı" ile ruhlarımızı aydınlatsın. ...

"... Ona inananlar, destek olup savunanlar, yardım edenler ve onunla birlikte indirilen nuru izleyenler; işte kurtuluşa erenler bunlardır. (Araf Suresi, 157)

Fuat Türker